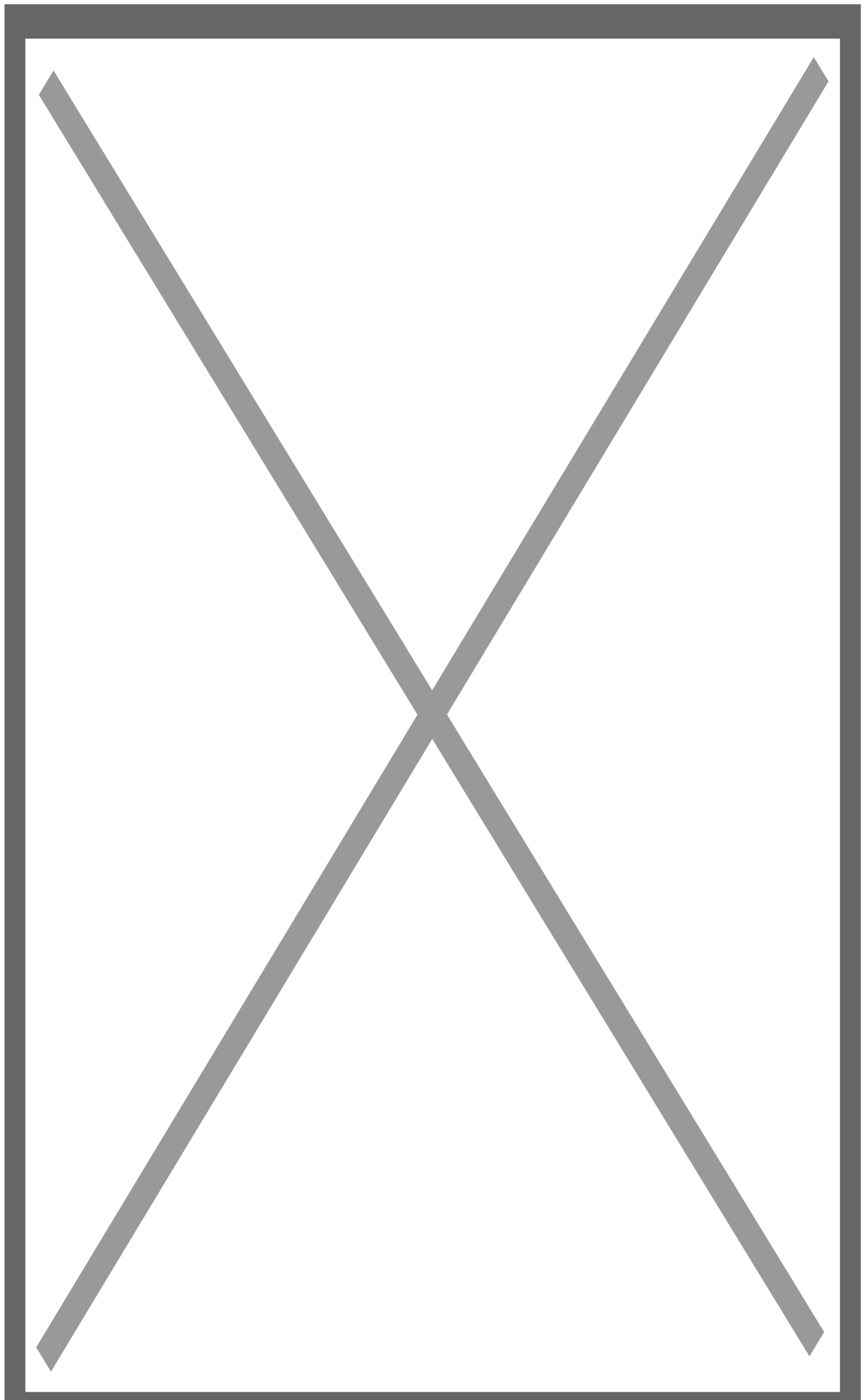

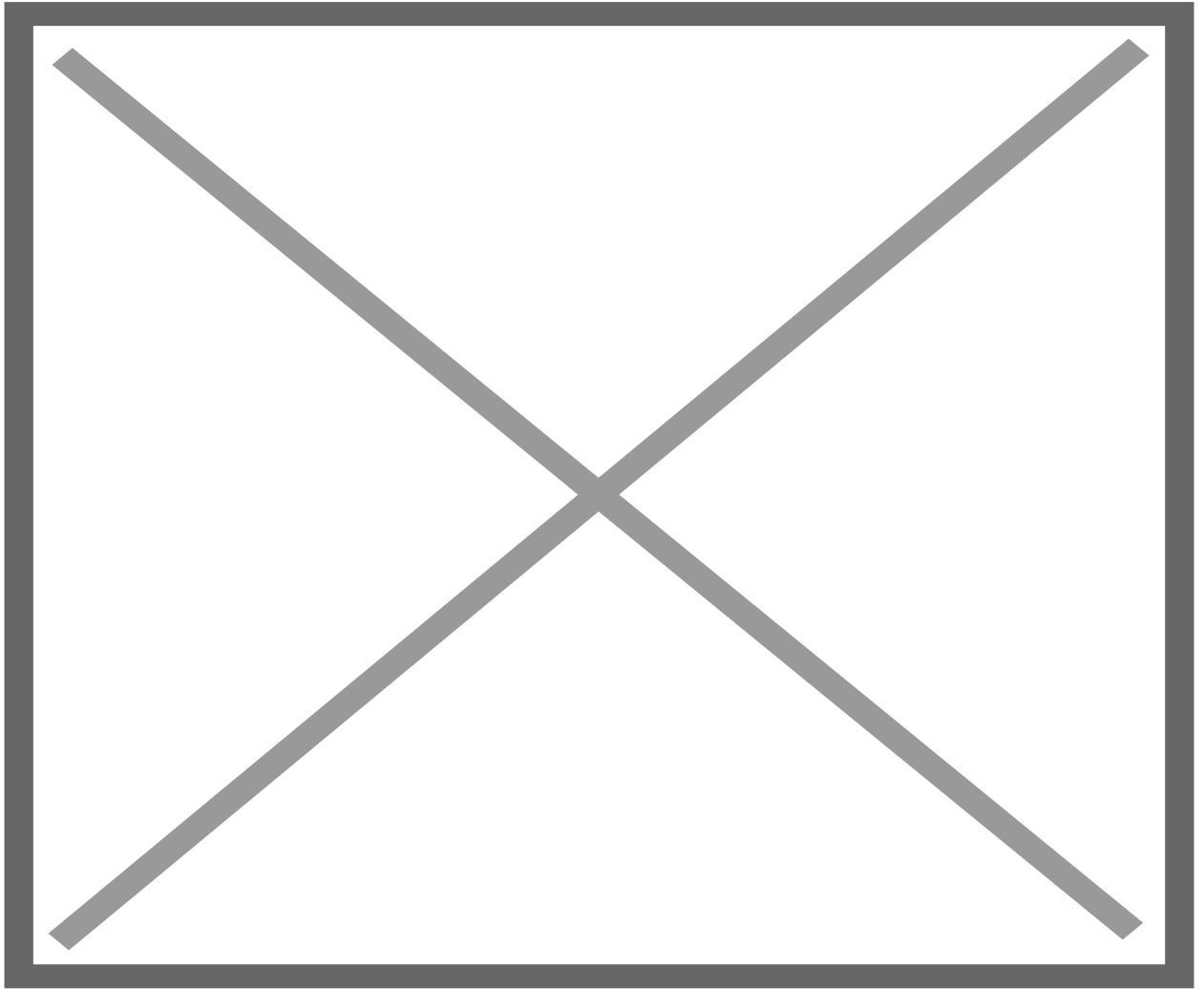
Đạo Đức Làm Người - Tập 2 - Phần 5

ISSN: 2734-9195 11:16 04/12/2023

Chương IV: HÚT THUỐC LÁ LÀ MỘT HÀNH ĐỘNG LÀM HẠI MÌNH

HÚT THUỐC LÁ

Một người hút thuốc lá, thuốc lào, đó là hành động tự họ làm hại họ. Một hành động này có thể xảy ra rất nhiều tai hại cho họ, mà họ đâu ngờ:

1- Hại thứ nhất: Khiến thân họ nghiện ngập, mỗi lần cơ thể lên cơn nghiện, làm cho họ khổ sở. Các bạn hãy đến hỏi những người đang nghiện thuốc lá, thuốc lào khi cơn nghiện lên như thế nào? Họ sẽ nói cho bạn rõ.

2- Hại thứ hai: Nhựa thuốc lá, thuốc lào rất độc, khiến cho cơ thể dễ sanh bệnh tật hiểm nghèo như bệnh “lao phổi”, v.v...

Trải qua gần suốt cuộc đời, năm nay chúng tôi 76 tuổi [3] đã từng chứng kiến những người thân của chúng tôi, người nào hút thuốc lá, thuốc lào là không có người nào tránh khỏi bệnh phổi, hen, suyễn... Nếu không tin lời chúng tôi thì các bạn cứ lưu ý những người hút thuốc lá thuốc lào thì sẽ biết rất rõ.

3- Hại thứ ba: Làm hao tổn tiền bạc một cách vô ích (mua thuốc lá, thuốc lào). Thay vì số tiền mua thuốc lá, thuốc lào mỗi năm của mọi người nghiện thuốc lá, thuốc lào trên hành tinh này, tiết kiệm đừng chi tiêu vào chúng thì số tiền ấy sẽ cứu trợ, giúp đỡ cho những người bất hạnh, nghèo khó trong các nước chậm

tiến, thì có lợi ích biết đường nào.

Thưa các bạn! một hành động hút thuốc lá, thuốc lào là một hành động tự làm hại thân bạn. Bạn có biết chẳng? Có ba giai đoạn khổ đau xảy đến cho bạn như chúng tôi đã nói ở trên. Bạn hãy suy xét và nghĩ lại kỹ đi! Một hành động hút thuốc lá, thuốc lào vô tình như vậy, bạn có biết rằng bạn đang sống tiêu xài xa xỉ, hoang phí tiền làm bằng mồ hôi nước mắt của bạn không? Có vất vả làm ra tiền bạc, bạn mới thấy giá trị của đồng tiền. Và khi cầm tiền mua thuốc lá, thuốc lào hút thì đồng tiền ấy còn có giá trị gì nữa bạn? Người mua thuốc lá, thuốc lào hút là người chưa biết sử dụng đồng tiền đúng giá trị của nó. Đó là người không hiểu giá trị đồng tiền, là người vô minh. Dem sức ra làm để có tiền, có tiền để tiêu pha một cách nhảm nhí vô ích. Trong khi thuốc lá, thuốc lào mang đến cho bạn nhiều sự khổ đau và làm phiền lụy những người xung quanh và ngay cả những người thân của bạn như vợ và con cái, vì mùi hôi và khói thuốc lá, thuốc lào. Họ sống bên bạn mà phải chịu đựng như vậy thì bạn có vui không? Bạn có nhận thấy điều này không? Bạn có thương con, thương vợ không? Hay làm khổ vợ, khổ con cho đến chết? Nếu không vậy thì vợ con bạn cũng sẽ nghiện thuốc lá, thuốc lào như bạn.

Ở nông thôn, chúng tôi đã chứng kiến biết bao nhiêu gia đình, cha hút thuốc lá, thuốc lào thì con cái cũng nghiện hút thuốc lá, thuốc lào theo. Một truyền thống độc hại, bệnh tật khổ đau mà phần đông không gia đình nào tránh khỏi, nhất là thanh niên. Trong số gia đình ấy, cũng có vài gia đình mà cha nghiện thuốc lá, thuốc lào nhưng con cái không nghiện. Thật là kỳ lạ, *“cha mẹ cú sinh con tiên”*.

Thưa các bạn! Không có kỳ lạ gì cả, những cháu này được cha mẹ cho đi học nên xa lìa môi trường nghiện ngập của gia đình. Khi tiếp nhận những kiến thức trong nhà trường, các cháu mới hiểu ra thuốc lá, thuốc lào là những độc dược sinh ra nhiều bệnh tật. Vì thế các cháu tránh xa những loại độc dược này.

Thuốc lá, thuốc lào là một thứ độc dược tai hại như vậy, thế mà trong những cuộc xã giao tiếp khách, người ta đem thuốc lá, thuốc lào mời hút. **Hành động xã giao như vậy có đúng không?** Thưa các bạn! Xin các bạn cho một ý kiến để chúng ta cùng hội ý, để bỏ đi những truyền thống phong tục tai hại cho mình, cho người, để dựng xây lại những gì tốt đẹp hơn cho con cháu của chúng ta mai sau.

Một người có văn minh, có lịch sự thì không bao giờ cầm điếu thuốc lá, thuốc lào hút, phải khói mịt mù khiến cho mọi người chung quanh rất khó chịu; một người có đạo đức với mình thì không bao giờ cầm điếu thuốc lá, thuốc lào hút, vì hút thuốc lá là đem bệnh khổ vào thân, làm hại mình; một người chỉ cần có một ít trí khôn ngoan thì chẳng đời nào cầm điếu thuốc lá hút, thuốc lào hút, vì họ

biết chúng là tai hại. Người hút thuốc lá, thuốc lào giống như trẻ con chưa hiểu biết lửa nóng, nên chúng ngu si bốc lửa mới bị phỏng tay. Người cầm điều thuốc lá, thuốc lào hút cũng giống như trẻ con bốc lửa vậy.

Ai bắt buộc các bạn phải hút thuốc lá, thuốc lào? Chính bạn là người chủ mưu hại bạn, bắt buộc bạn hút thuốc lá, thuốc lào để bạn trở thành người nghiện ngập, người bệnh tật, người khổ đau. Và như vậy, chính bạn là người hại bạn. Bạn cứ suy nghĩ lại đi xem có đúng không? Đừng đổ thừa tại xã hội mọi người đều hút thuốc lá, thuốc lào mà bạn phải chịu ảnh hưởng theo. Theo hay không theo là quyền của bạn, chứ không ai có quyền bắt buộc bạn.

Cho nên, khi nghe chúng tôi nói: **“Mình làm hại mình”**, thì các bạn không bao giờ tin. Bây giờ, các bạn đã tin lời nói của chúng tôi chưa? Lời nói của chúng tôi là lời nói chân thật. Nói vì lợi ích cho các bạn, chứ không phải nói xấu hay bài bác sự hút thuốc lá, thuốc lào của các bạn để làm gì? Đúng như vậy, các bạn là người hút thuốc lá, thuốc lào thì các bạn hãy tự xác định lại mình, mình là người như thế nào? Các bạn có phải là người vô đạo đức nhân bản - nhân quả với các bạn chẳng? Có đúng vậy không hỏi các bạn?

Các bạn có biết hiện giờ toàn cả thế giới đang chi phí một số tiền rất lớn về thuốc lá không? Những hãng và công ty thuốc lá trên toàn cầu có số lượng công nhân rất đông đảo và thuốc lá đang phát triển mạnh. Điều đó chứng tỏ người nghiện thuốc lá trên hành tinh này rất đông. Nếu thống kê đầy đủ thì số tiền tiêu thụ về thuốc lá hàng năm đã thiêu huỷ hàng tỷ đô la.

Chúng tôi nghe chương trình thế giới muốn bài trừ bệnh lao mà không bài trừ thuốc lá, thì chúng tôi e rằng bệnh lao phổi không bao giờ bài trừ chấm dứt được. Vì còn thuốc lá là còn bệnh lao phổi.

Nguyên nhân sinh ra bệnh lao thì ai cũng biết do vi trùng lao, nhưng người ta quên rằng khi phổi mọi người không yếu thì vi trùng lao không tác hại được. Người hút thuốc lá dễ bị phổi yếu, do đó vi trùng lao dễ xâm chiếm.

Vậy các nước trên thế giới muốn bài trừ lao thì hãy bài trừ thuốc lá, thuốc lào. **Bài trừ thuốc lá, thuốc lào thì phải cấm trồng và sản xuất thuốc lá, thuốc lào.** Cấm trồng và sản xuất thuốc lá, thuốc lào thì có lợi ích rất lớn cho mọi người trên thế gian này:

1/ Thứ nhất là tiết kiệm được một số tiền rất lớn cho mọi người, mọi gia đình.

2/ Thứ hai là bài trừ những bệnh ngặt nghèo do thuốc lá, thuốc lào gây ra.

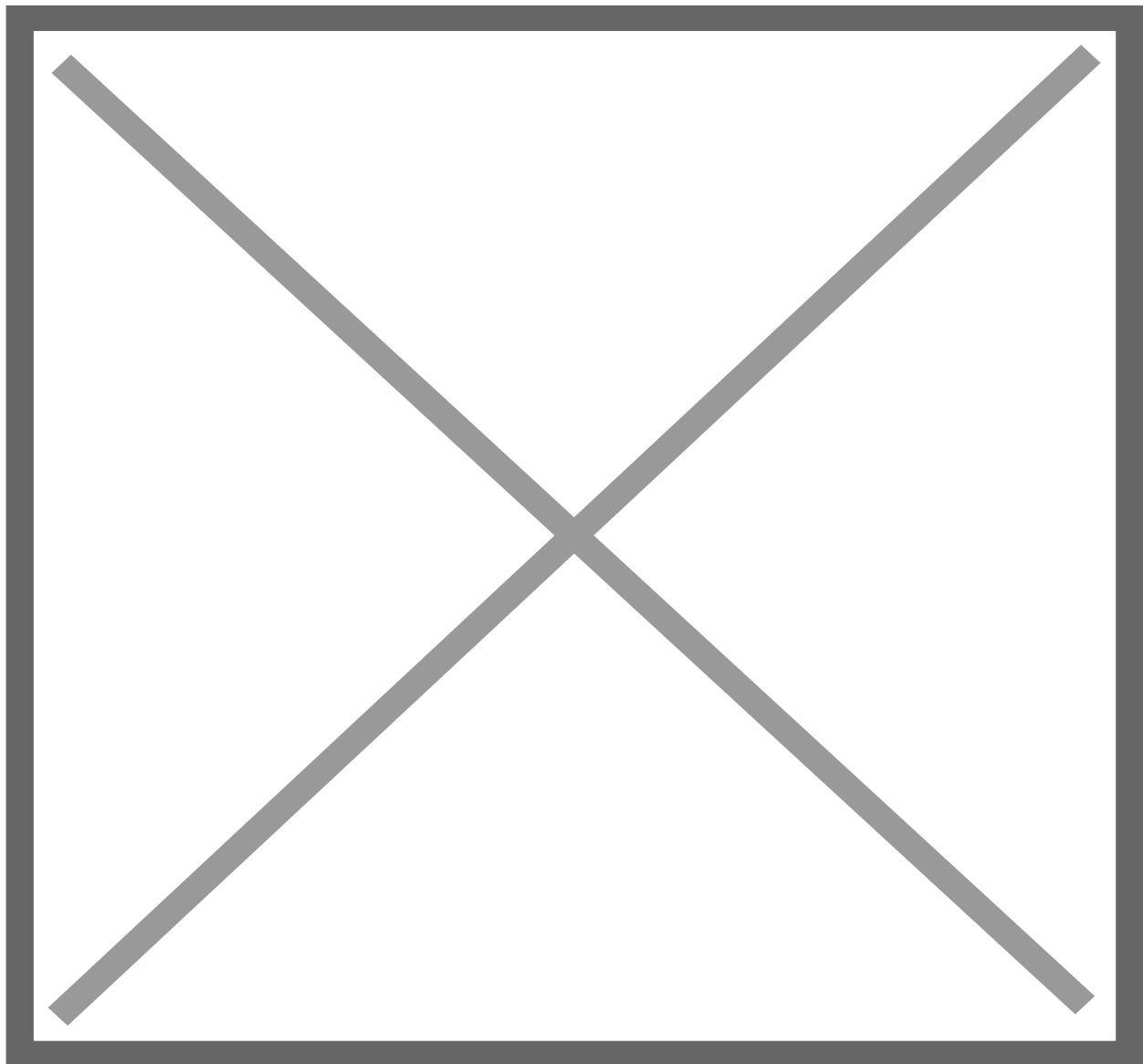
Nếu thuốc lá, thuốc lào mà được quyết liệt bài trừ như thuốc phiện thì mới dễ bài trừ. Bởi chúng đều gây tác hại lớn: thuốc lá và thuốc lào gây tác hại vào

thân như chuột gặm, còn thuốc phiện gây tác hại vào thân như hổ ăn.

Thưa các bạn! Chúng ta sinh ra đời mang thân người là khổ, khổ vì miếng cơm manh áo; khổ vì bệnh tật, tai nạn; khổ vì sinh ly tử biệt; khổ vì già yếu lẫn lộn, quên trước quên sau; khổ vì những nghịch ý, trái lòng. Thế mà chúng ta lại hút thuốc lá, thuốc lào. Hút thuốc lá, thuốc lào là làm cho thân chúng ta khổ thêm. Phải không hỡi các bạn?

Thuốc lá, thuốc lào là một tên sát nhân giết người, và nó đã giết nhiều người khắp nơi trên thế giới. Vậy mà nó vẫn còn sống ở ngoài vòng pháp luật. Hiện giờ nó đang được tự do và tiếp tục giết người. Thế mà loài người không có một biện pháp nào mạnh mẽ, một đạo luật nghiêm minh, để lên án và trừng trị tên giết người này. Theo chúng tôi nghĩ: tội của nó phải bị kết án tử hình. Có xử phạt như vậy thì vĩnh viễn loài người mới được bảo vệ bình an.

Chúng ta hãy làm gì đây? Cho đời sống chúng ta sống được an vui, hạnh phúc, nếu không tập sống một đời sống đạo đức nhân bản - nhân quả, thì chẳng bao giờ tìm thấy được chân hạnh phúc của cuộc đời này. --o0o--

UỐNG RƯỢU LÀM HẠI MÌNH

Uống rượu làm hại mình, đó là một hành động vô đạo đức với mình. Rượu gây tác hại vào thân, khiến cho nhiều sự khổ đau xảy ra như:

1- Hại thứ nhất: Rượu khiến cho cơ thể nghiện ngập, khi cơn nghiện khởi lên thì người nghiện rượu bắt đầu ói mửa, khạc nhổ, cơ thể họ khó chịu, họ không còn làm ăn bất cứ một việc gì được nữa. Muốn biết rõ cơn nghiện rượu khởi lên hành hạ cơ thể như thế nào thì chúng ta nên đến gặp những người đã nghiện rượu mà hỏi họ, thì họ sẽ kể lại cho chúng ta nghe rất cụ thể, rõ ràng khi “ma rượu nhập”.

2- Hại thứ hai: Rượu có chất độc kích thích thần kinh khiến ta nhớ lại chuyện cũ năm xưa. Cho nên, người uống rượu say có khi khóc than, thương tiếc một điều gì đã xảy ra trong quá khứ lâu xa; nhưng cũng có khi lại tức giận, sân hận, la hét, đánh đập, hăm dọa, chửi mắng người khác, làm động làng, động xóm; có khi lại nói lảm bảm trong miệng giống như một người điên; có khi đụng đầu

nằm đó ngủ, không cần biết dơ sạch, chuồng gà, chuồng heo, chuồng bò, đều vào nằm ngủ như thường; có khi lại nằm ngủ theo vệ đường, ói mửa hôi hám, bắn thiu, quần áo xốc xếch, múa chân múa tay, chân đi ngã tới ngã lui không vững vàng; có khi lại hát ngẫu ngao, v.v...

Người say rượu không còn trí sáng suốt minh mẫn, không phân biệt thiện ác, tù tội. Nên khi say rượu họ cầm dao giết người dễ như chơi. Đó là hành động tự làm khổ họ, tự làm hại họ mà họ đâu có biết.

3- Hại thứ ba: Bản thân, vợ và con là những người họ thương yêu nhất. Nhưng khi đã nghiện rượu rồi thì họ bất kể... Họ tuyên bố: *“Thà bỏ vợ chứ không bỏ rượu”*. Coi như họ đã tự huỷ hoại chính bản thân, rồi dám phế bỏ cuộc đời của vợ và cả tương lai con cái. Họ không còn là một người có nhân nghĩa nữa. Người uống rượu tự hạ phẩm cách của mình như vậy, cho nên không còn đủ tư cách của một người chồng, người cha nữa. Từ đó vợ con họ không còn nể nang, không thể nghe lời dạy bảo, những lời bắt nạt, những lời thiếu sáng suốt ấy. Do vậy, hạnh phúc của họ bị chôn vùi, vợ và con cái của họ luôn sống trong cảnh chán chường, mặc cảm. Việc học tập của con cái, các công việc trong gia đình họ đều thua sút mọi người, vì người là rường cột trong gia đình đã... hư hoại.

Trong xã hội, chúng ta đã từng chứng kiến quá nhiều cảnh bức xúc tột độ của những người vợ khốn khổ có chồng say xỉn... Vì sống không chịu nổi cảnh chồng say xỉn, đánh đập, chửi mắng... nên người thì muốn đi tự tử; người thì nhiều lần làm đơn ly dị; người thì đã ra hoà giải và ra toà... rượu đã làm gia đình tệ hơn địa ngục. Nếu nhà nước vì thương dân, ra lệnh cấm rượu và thuốc lá... thì đó là niềm vui thật sự của toàn dân (Những người nghiện cũng chỉ khổ có một thời gian ngắn thôi, cai nghiện là hết khổ. Khi ấy, họ cũng sẽ cảm ơn nhà nước).

4- Hại thứ tư: Hao tổn tiền bạc một cách không ích lợi (mua rượu uống). Nếu mọi người trên thế gian này đừng uống rượu, mà số tiền tiết kiệm đó được để dành cứu giúp cho những nước chậm phát triển còn nghèo đói, thì có thể thế giới sẽ xoá đói giảm nghèo dễ dàng.

5- Hại thứ năm: Người uống rượu phần đông cơ thể sinh ra nhiều bệnh, như bệnh phù nề, bệnh xơ gan, bệnh tim, v.v... Tuổi thọ bị giảm. Trong gia đình chúng tôi có nhiều người uống rượu, chết khi tuổi còn trẻ với những bệnh mà chúng tôi đã nói ở trên.

Thưa các bạn! Một hành động vô trách nhiệm đối với bản thân mình, tự làm hại mình đủ mọi cách đau khổ như vậy. Thì các bạn nghĩ sao? Có nên lên án kết tội những người uống rượu chẳng? Trên đời này, không có pháp luật nào kết tội những người tự làm hại mình bằng cách uống rượu say. Người uống rượu làm hại mình chỉ có toà án lương tâm mới kết tội trạng của họ.

Hỡi các bạn uống rượu! Ai là người làm hại các bạn? Chính các bạn đã làm hại các bạn một cách tận cùng đau khổ của kiếp người. Các bạn có biết chẳng? Các bạn hãy lên án tử hình rượu, rượu là những kẻ giết bạn chết trong đau khổ, chết trong dần mòn.

Ở trên đời này, người ta rất sợ mình vô minh. Vì mình vô minh, mình mới làm hại mình, mới hút thuốc lá, thuốc lào, mới uống rượu để rồi tự thuốc lá, thuốc lào và rượu sẽ giết chết dần mòn cơ thể của các bạn. Các bạn có biết chẳng?

Chính mình vô minh biến mình thành người vô đạo đức, gây ra bao nhiêu tội ác cho mình, cho người khác. Các bạn có thấy chẳng? Có hiểu chẳng?

Vì say rượu các bạn không còn trí khôn ngoan, do đó các bạn có thể làm bất cứ một điều gì: giết người, trộm cướp, hiếp dâm, nói dối, hung dữ, tàn ác, v.v... Các bạn có thấy những điều đó xảy ra ở một người say rượu chưa? Chắc chắn là trong đời của các bạn, không những một lần mà đã nhiều lần chứng kiến một người say rượu đánh đập vợ con, chửi mắng cha mẹ, anh chị em và ngay cả xóm giềng bà con.

Khi say rượu, các bạn đã thành một người vô đạo đức với các bạn và với mọi người... Vì thế, các bạn giống như một con chó điên, đung đầu cắn đó, chẳng biết đâu là kẻ trộm, đâu là chủ nhà.

Này các bạn! Rượu là những thứ độc dược, có thể giết các bạn chết, chết trong sự dần mòn, chết trong sự bệnh tật khổ đau.

Khi rượu thấm vào thân bạn, có thể làm cho các bạn trở thành người điên khùng mất trí, trở thành người ngu si, dại dột. Vậy các bạn nên tránh xa, nên từ bỏ và từ bỏ một cách vĩnh viễn. Thấy rượu như thấy rắn độc, như thấy một loài vật nguy hiểm nhất cho đời các bạn.

Người uống rượu say lè mề, đi ngã tới ngã lui, giọng nói ú a, ú ớ, lè nhè lập đi lập lại một câu nói chẳng ra gì mà vẫn bảo rằng: “*Rượu lẽ, rượu nghĩa*”, thì thật là đau lòng. Phải không hỡi các bạn?

Lẽ nghĩa gì? Khi một người say rượu thì phẩm hạnh đâu còn. Giá trị đạo đức của một người say rượu còn đâu mà nói nữa. Phải không hỡi các bạn? Chính người say rượu họ đã tự chà đạp lên giá trị phẩm hạnh, đạo đức của họ, thì còn ai kính trọng họ? **Khi gặp một người say rượu người ta thường bảo nhau như thế nào? “Đồ say rượu”.** Chữ “đồ” dùng ở đây như một thứ đồ bỏ. Người ta tránh xa người say rượu như tránh xa một con chó điên.

Người ta lợi dụng lẽ nghĩa để uống rượu một cách thoải mái, nếu có ai bảo uống rượu như thế này, như thế khác thì họ bảo rằng: rượu lẽ, rượu nghĩa, rượu xả

giao thì còn ai dám nói đến những người uống rượu, động đến họ là động đến lễ nghĩa, văn hoá truyền thống của dân tộc.

Nghiện rượu và thuốc lá đã giết chết biết bao nhiêu người trong đất nước này, quê hương này và còn hại biết bao nhiêu tuổi trẻ thanh thiếu niên khi rượu chè, bài bạc, đã phí mất cả tuổi thanh xuân mà chẳng làm lợi ích cho mình, cho gia đình, cho xã hội và đất nước quê hương.

Con người chưa hiểu biết về đạo đức làm người thì làm sao thấy rượu là một thứ độc dược? Các nhà y học bảo: *“Uống rượu nhiều sanh ra bệnh tật”*. Một thứ độc dược dễ kích thích thần kinh, khiến cho những chàng thanh niên sức sống đang lên, đi vào đường tội lỗi.

Nhờ rượu kích thích thần kinh, các chàng trai này mới quậy phá xóm làng bất an, khiến cho mọi người ăn không yên bữa, ngủ không ngon giấc. Thật là đau lòng nhìn con của cháu chúng ta mà không cầm được giọt nước mắt thương tâm! Tương lai đất nước sẽ ra sao đây!

Đừng nghĩ rằng rượu có thể gợi hứng những đề tài thơ văn, hoặc làm cho vơi bớt những nỗi buồn phiền khổ đau trong lòng. Nghĩ như vậy không đúng các bạn ạ! Các bạn hãy suy nghĩ lại đi, đừng hiểu một cách lầm lạc như vậy. Hiểu lầm lạc như vậy thơ văn của bạn sẽ không có giá trị.

Còn nghĩ rằng: các bạn đã tự uống rượu và hút thuốc lá để giải sầu thì các bạn đã tự giết chết mình rồi, các bạn đã tự đem bệnh khổ vào thân. Các bạn có biết chăng?

Giá trị phẩm hạnh của các bạn chỉ một lần say rượu thôi! Cũng đủ chôn vùi dưới lớp bùn nhơ hôi thối. Chỉ một lần say rượu thôi! Các bạn là người có lương tâm, lương tri thì các bạn cũng chẳng dám nhìn mặt ai. Nhất là cha mẹ, vợ con. Còn nếu các bạn là người mặt chai mày đá thì mới thản nhiên nhìn mọi người được.

Nhà thơ, nhà văn mà nghĩ rằng: lấy rượu và thuốc lá, thuốc Lào để gợi hứng nguồn thơ văn, nghĩ như vậy là sai. Thơ văn mà do thuốc lá thuốc Lào và rượu kích thích làm ra. Đó là một loại thơ văn tưởng. Nó chỉ ru ngủ cho những tâm hồn lảng mạn cùng với sự sống thiếu thực tế, chỉ biết thương vay, khóc mượn cho trí tưởng tượng. Đối với đạo đức nhân bản - nhân quả làm người, thì loại thơ văn này được xem là ác pháp, kêu gọi lòng thương nhớ buồn khổ cho mọi người, chứ chẳng đem lại cho họ sự an vui, hạnh phúc nào cả.

“Sóng gợn trường giang buồn điệp điệp”, hay: “Thuyền về bến cũ sầu muôn ngả”. Hai câu thơ này là do trí tưởng tượng làm ra. Người không buồn khổ đọc hai câu thơ này cũng cảm thấy trong lòng một nỗi buồn man mác.

Thơ văn viết ra là làm lợi ích lớn cho loài người, cho đời vì nó là những món ăn tinh thần. Cho nên, những thơ văn viết ra phải bằng một sự tư duy chân chính, do từ một khối óc biết thương yêu mình và mọi người, biết không làm khổ mình, khổ người. Đó là những loại thơ văn không bị những loại độc dược, rượu, thuốc lá và thuốc lào kích thích. Những loại thơ văn ấy là những loại thơ văn làm lợi ích cho đời, mang lại cho đời những niềm vui chân thật trong một cuộc sống bình an, hạnh phúc.

Thơ văn do rượu, thuốc lá và thuốc phiện gợi cảm hứng là loại thơ văn đồi trụy, trụy lạc đầu độc tư tưởng thanh thiếu niên đi vào dục vọng tội lỗi; thơ văn ảo tưởng đưa con người xa rời thực tế; thơ văn lăng mạn gợi lên lòng người những nỗi sầu đau, thương vay khóc mướn, v.v... Đó là những loại thơ văn không đúng đắn, tạo ra nhiều khổ đau cho loài người.

Thưa các bạn! Chính các bạn dùng rượu, thuốc lào và thuốc lá để làm vui bớt sự buồn phiền trong lòng, thì đó là một lối tránh né, trốn chạy, v.v... Do sự tránh né, trốn chạy như vậy, các bạn là những người hèn nhát. Một người không dám chủ động đương đầu với một sự thật của cuộc đời mình, không dám chuyển hoá nhân quả mà chỉ than khóc, chỉ biết làm cho mình khổ thêm, chỉ biết uống rượu, hút thuốc lá, thuốc lào cho say để quên đi nỗi lòng cay đắng, sầu muộn. Đạo đức nhân bản - nhân quả không dạy chúng ta làm những điều ngu ngốc, hèn nhát đó; mà dạy chúng ta biết nhìn thẳng, nhìn vào một sự thật; luôn dạy chúng ta đương đầu với sự thật. Nhờ có đương đầu với sự thật, ta mới dùng sự suy nghĩ chân chánh quan sát nhân quả, để hoá giải và đem lại sự bình an cho mình, cho người.

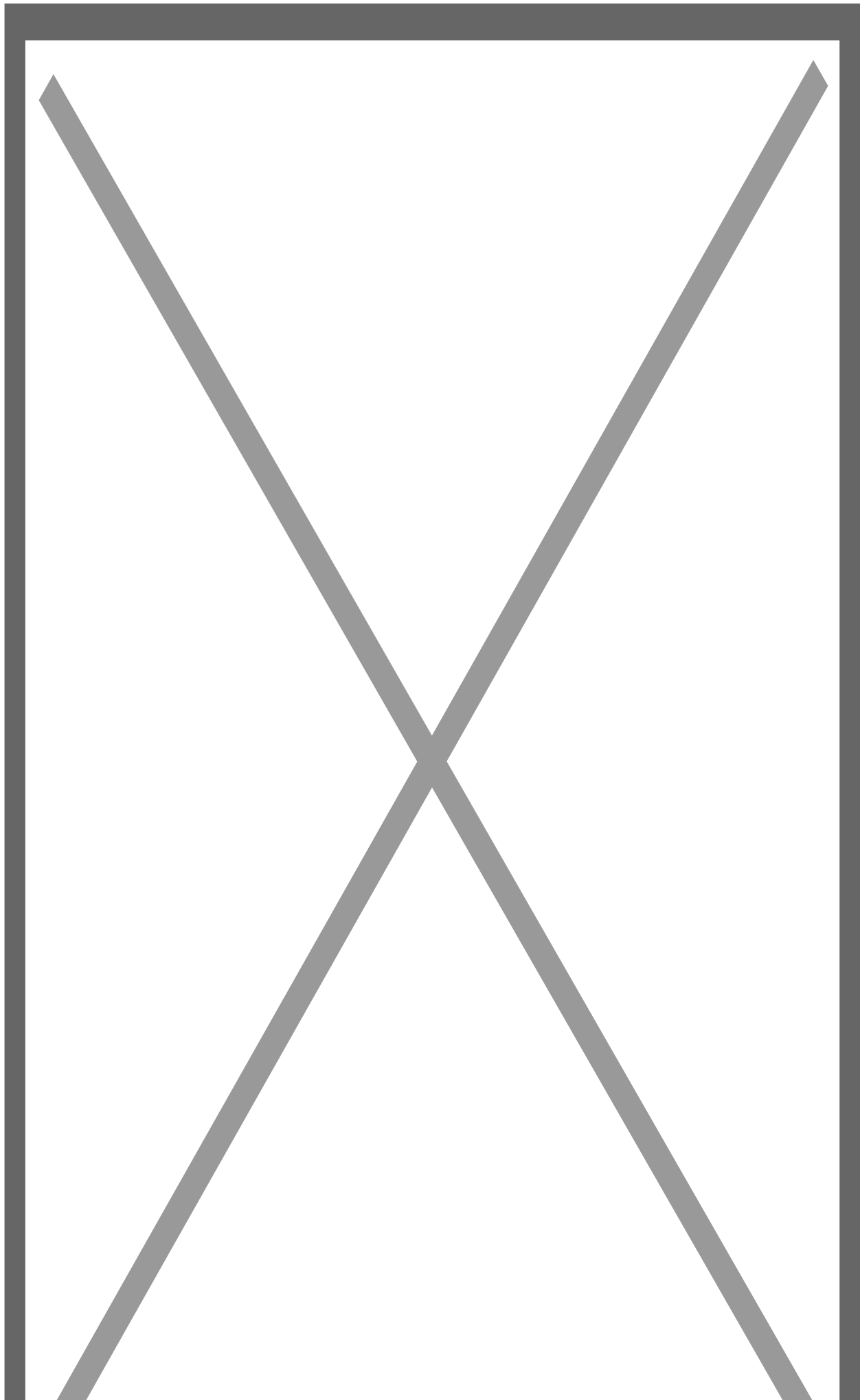
Trở lại vấn đề, người có đức bi tâm là người không làm hại mình; không làm hại mình là người không bao giờ hút thuốc lá, thuốc lào và uống rượu.

Từ xưa đến nay, có những người không hút thuốc lá, thuốc lào và không uống rượu. Nhưng vô tình họ không biết rằng họ là những người không làm hại họ, họ là những người sống có đạo đức thương mình, thương mọi người.

Đến nay, bộ sách đạo đức làm người ra đời đã vạch ra một sự thật, một sự thật mà mọi người không ngờ đến, một sự thật rất lạ nhưng không lạ, một sự thật chính mình lại phủ phàng với mình, một sự thật để mọi người biết rõ những cái lỗi lầm xưa nay của mình, do mình tự làm hại mình, tự mình vô đạo đức với mình, tự mình làm khổ mình, tự mình làm khổ cả những người thân và cuối cùng tự mình giết chết mình mà không biết, không hay một chút nào cả.

Rượu là một tên sát nhân giết người và nó đã giết nhiều người khắp nơi trên thế giới. Vậy mà nó vẫn còn ung dung sống ngoài vòng pháp luật. Hiện giờ, nó đang được tự do và tiếp tục giết người. Thế mà loài người không có một biện pháp

nào mạnh mẽ, một đạo luật nghiêm minh, để lên án và trừng trị tên giết người này. Theo chúng tôi nghĩ: Tội của nó phải bị kết án tử hình. Có xử phạt như vậy thì vĩnh viễn loài người mới được bảo vệ bình an. --o0o--

THUỐC PHIỆN LÀM HẠI MÌNH

Kính thưa các bạn thân mến! Thuốc phiện là loại độc dược thứ tư trong nhóm rượu, thuốc Lào và thuốc lá. Nó còn độc hại hơn cả rượu, thuốc Lào và thuốc lá nữa.

Người hút thuốc phiện là người làm hại mình, đó là một hành động vô đạo đức với mình. Thuốc phiện gây tác hại vào thân, khiến cho nhiều sự khổ đau xảy ra như sau:

1- Hại thứ nhất: Thuốc phiện khiến cho cơ thể nghiện ngập, khi cơn nghiện khởi lên thì người nghiện thuốc phiện bắt đầu uốn mình như một con rắn, cơ thể họ khó chịu, vật vã đau nhức từng thớ thịt, v.v... Họ không còn làm ăn bất cứ một việc gì được nữa. Muốn biết rõ cơn nghiện thuốc phiện khởi lên hành hạ cơ thể như thế nào, thì các bạn nên đến gặp những người đã nghiện thuốc phiện mà hỏi họ, thì họ sẽ kể lại cho chúng ta nghe rất cụ thể và rõ ràng khi “nữ phù dung nhập xác”.

2- Hại thứ hai: Thuốc phiện có chất độc kích thích thần kinh tưởng, tạo ra cho chúng ta có cảm giác khoái lạc, lâng lâng như đang sống trong cảnh thần tiên. Cho nên người hút thuốc phiện thì hai mắt lim dim, nằm mơ màng nhìn theo khói thuốc, tâm hồn bay bổng và chìm đắm trong cõi mộng.

Người nghiện thuốc phiện tâm trí không còn tự chủ, không còn trí sáng suốt minh mẫn, không phân biệt thiện ác, tù tội, v.v... Nên khi cơn nghiện lên, họ làm bất cứ một việc gì miễn là có thuốc phiện hút. Cho nên, họ có thể trộm cắp, cướp giật, giết người dễ như chơi, họ không còn sợ hãi ai cả, ngay cả cha mẹ, vợ con của họ, họ cũng không kể. Đó là hành động tự làm khổ họ, làm khổ mọi người; tự làm hại họ tận cùng mà họ đâu có biết.

3- Hại thứ ba: Hao tổn tiền bạc một cách không ích lợi (tiền mua thuốc phiện). Thuốc phiện người ta ví giá trị nó như vàng, cho nên gọi nó là vàng đen. Vì nó quá đắt, chứ nếu nó rẻ như thuốc lá, thuốc Lào và rượu thì không biết tai họa cho loài người sẽ đi về đâu. Nếu mọi người trên thế gian này đừng hút thuốc phiện, mà tiền đó để tiết kiệm dành cứu giúp cho những nước còn nghèo đói, thì có thể thế giới sẽ xóa đói giảm nghèo một cách dễ dàng.

4- Hại thứ tư: Người hút thuốc phiện phần đông cơ thể sinh ra những bệnh ngặt nghèo, nguy hiểm nhất, v.v... Tuổi thọ bị giảm thường chết yếu, chết trong lúc tuổi còn xuân xanh. Trong gia đình chúng tôi có một đứa cháu trai, con của một người anh đã nghiện thuốc phiện, chết tuổi còn trẻ, để lại một người vợ trẻ và một đứa con thơ dại. Ngày đưa cháu đến nơi an nghỉ cuối cùng, trông thấy cảnh này chúng tôi không thể cầm được nước mắt: “Người vợ trẻ và đứa con thơ

này sẽ ra sao?” Nhất là cháu bé, nếu người mẹ bước thêm một bước nữa thì cháu bé sẽ bơ vơ giữa đường đời! Cha mất, mẹ cũng không còn. Thật đáng thương tâm.

Khi cháu mới chết, cha mẹ cháu buồn khóc nức nở, mỗi lần về thăm mộ cháu là mỗi lần nước mắt đầm đìa. Cảnh tre già khóc măng. Thật đau lòng phải không hỏi các bạn trẻ? Trông cảnh này các bạn nghĩ gì? Hãy thương mình, thương cha mẹ mình, và thương vợ con mình các bạn ạ! Người suốt đời đã khổ vì con cái quá nhiều, chúng ta không nên làm cho họ khổ thêm nữa. Phải không hỏi các bạn trẻ?

Thưa các bạn! Một hành động vô trách nhiệm đối với bản thân mình, tự làm hại mình đủ mọi cách đau khổ như vậy. Thì các bạn nghĩ sao? có nên lên án, kết tội thuốc phiện chẳng? **Trên đời này đã có pháp luật kết tội những người đi buôn thuốc phiện lậu bị tử hình. Còn những người hút thuốc phiện thì sao?** Họ là những người làm hại họ, làm khổ cha mẹ và vợ con quá nhiều. Vậy pháp luật kết tội họ ra sao? Hay chỉ có toà án lương tâm mới kết tội trạng của họ. Nếu đời lương tâm của họ kết tội họ, thì những thanh niên trên thế gian này sẽ chết vì thuốc phiện không biết bao nhiêu mà kể.

Chương trình bài trừ thuốc phiện đã phổ biến khắp nơi trên thế giới, nhưng đến giờ này thuốc phiện vẫn còn tồn tại. Tại sao vậy?

Biết rằng thuốc phiện đã giết hại bao nhiêu con người trên thế giới, từ tuổi thanh thiếu niên đến tuổi trung niên, làm cho thế giới phải lo ngại và báo động. Hiện giờ các nước trên thế giới đều mở chiến dịch bài trừ thuốc phiện, nhưng bài trừ bằng cách nào cho tận gốc?

Muốn bài trừ cho tận gốc thuốc phiện, thì chúng ta hãy truy tìm nước nào trồng và sản xuất thuốc phiện. Khi biết rõ nước nào, liền đề nghị Liên Hiệp Quốc mở một cuộc họp bàn quốc tế về thuốc phiện. Đặt ra một đạo luật chung cho cả thế giới: “Cấm trồng và sản xuất thuốc phiện dưới mọi hình thức, nếu nước nào vi phạm thì theo luật quốc tế trừng trị”.

Vì sức khỏe, hạnh phúc và sự bình an cho loài người trên hành tinh này. Những nước chuyên trồng và sản xuất thuốc phiện phải đình chỉ ngay liền, tiêu diệt loại cây độc hại đó. Dù loại cây đó có đem lại nhiều lợi tức cho đất nước, cho dân tộc bao nhiêu cũng không bằng sức khỏe của mọi người, cũng không bằng sự an vui hạnh phúc của mỗi gia đình.

Hỡi các bạn hút thuốc phiện! Ai là người làm hại các bạn? Chính các bạn đã làm hại các bạn một cách tận cùng đau khổ của kiếp người. Các bạn có biết chẳng?

Ở trên đời này, người ta rất sợ mình vô minh. Vì vô minh mình mới làm hại mình, mới hút thuốc lá, thuốc lào, mới uống rượu, mới hút thuốc phiện, để rồi tự thuốc lá, thuốc lào, rượu và thuốc phiện sẽ giết chết dần mòn cơ thể của các bạn. Các bạn có biết chăng?

Chính mình vô minh, nên biến mình thành người vô đạo đức, gây ra bao nhiêu tội ác cho mình, cho người khác. Các bạn có thấy chăng? Có hiểu chăng?

Vì lên cơn nghiện thuốc phiện, các bạn không còn trí khôn ngoan, do đó các bạn có thể làm bất cứ một điều gì: giết người, trộm cướp, hiếp dâm, nói dối, hung dữ, tàn ác, v.v... để đạt được mục đích có tiền mua thuốc phiện hút tiếp. Các bạn có thấy những điều đó xảy ra ở một người nghiện thuốc phiện chưa? Chắc hẳn trong đời các bạn, không những một lần mà đã nhiều lần chứng kiến một người nghiện thuốc phiện đánh đập vợ con, chửi mắng cha mẹ để đòi tiền đi hút, và cũng có thể trộm cắp tiền bạc của anh chị em và ngay cả xóm giềng bà con, nếu ai để ra hớ hênh vật gì thì lấy trộm ngay, miễn là bán được có tiền để hút.

Khi hút thuốc phiện, các bạn đã trở thành một người vô đạo đức với các bạn và với mọi người... Vì thế, các bạn trở thành một người ăn cắp, ăn trộm tiền bạc của cha mẹ, anh chị em.

Này các bạn! Thuốc phiện là những thứ độc dược, có thể giết các bạn chết, chết trong sự dần mòn, chết trong sự bệnh tật khổ đau, chết trong khi người bạn co rút lại, trông thấy thật là ghê gớm và thảm thương.

Thuốc phiện thấm vào người bạn, khi cơ thể khởi lên cơn nghiện làm cho các bạn trở thành người điên khùng mất trí, trở thành người ngu si, đại dột, trở thành người hung dữ. Vậy các bạn nên tránh xa, nên từ bỏ và từ bỏ một cách vĩnh viễn. Thấy thuốc phiện như thấy rắn độc, như thấy một loài vật nguy hiểm nhất cho đời các bạn.

Đừng nghĩ rằng: Thuốc phiện hút chơi cho biết, chứ ăn thua gì mà sợ. Khi đã vướng vào thì bỏ ra rất khó. Một số học sinh khoảng 15, 16 tuổi bị vướng vào thuốc phiện là vì hút thử chơi, để muốn biết mùi vị thuốc phiện. Khi biết được mùi vị thuốc phiện thì đã phải trả một giá quá đắt, một đời người. Phải không hỏi các bạn trẻ?

Hỡi các bạn thanh thiếu niên! Tuổi các bạn là tuổi còn đi học, các bạn cần phải trau dồi kiến thức cho thật nhiều, để ngày mai các bạn đem khả năng đó ra phục vụ cho quê hương xứ sở của các bạn, để đem lại sự bình an, hạnh phúc cho mọi người, cho mọi vật trên hành tinh sống này. Các bạn có biết chăng?

Bao nhiêu tuổi trẻ thanh thiếu niên vì vui chơi với thuốc phiện, rượu chè, thuốc lá, mà phí mất cả tuổi thanh xuân, làm thiệt hại thân mình. Chẳng làm lợi ích gì cho mình, cho gia đình, cho xã hội, cho đất nước quê hương, mà còn làm thêm một gánh nặng cho gia đình, cha mẹ, vợ con, xã hội và đất nước. Các bạn suy nghĩ lại đi! Và có dịp các bạn hãy đến thăm các trường cai nghiện, thì các bạn sẽ thấy một thực trạng đau lòng.

Các bạn có biết chẳng? Khi các bạn nghiện thuốc phiện, cơn nghiện phát khởi, người bạn vật vã, quần quai khổ đau, thì cha mẹ của các bạn đã khóc vì các bạn, biết bao nhiêu lần và biết bao nước mắt. Khi cha mẹ khổ đau khóc thương cho bạn, các bạn nghĩ gì? Các bạn có xứng đáng là người con biết thương cha mẹ không? Thương cha mẹ sao các bạn vô tình đến thế? Lại nhẩn tâm đến thế? Những người thân nhất đời của bạn là ai? Các bạn có biết không? Nếu các bạn vô tình làm cho những người đó buồn khổ, thì các bạn không đáng làm con người trên thế gian này bạn ạ!

Chín tháng mang thai, đi đâu mẹ bạn như người gánh nặng. Khi sinh ra bạn, mẹ bạn đau đớn không xiết kể, thập tử nhất sinh. Vả lại, khi sinh ra bạn, ba năm đầu chịu vô vàn cực khổ nuôi dưỡng, lúc bồng bế cho bú, cho ăn uống; lúc bạn bài tiết thì mẹ bạn phải chịu hôi thối; lúc ấm đầu sổ mũi, đau bệnh thì mẹ bạn thức suốt đêm với bạn. Bạn có biết chẳng? Những sự cực nhọc khổ đau này!

Vì theo bè bạn vui chơi ích kỷ, thỏa mãn cá nhân, bạn đã quên một ân nghĩa quá lớn, mà làm người ai cũng phải thọ ân ấy. Cuộc đời nhiều cạm bẫy, nhiều sự cám dỗ quyến rũ, lỡ để cho thân bạn nghiện ngập thuốc phiện hay sa ngã vào đường tội lỗi nào, là bạn đã để cho người ân sinh thành dưỡng dục của bạn khổ đau vô cùng tận. Bạn có biết chẳng?

Hỡi các bạn trẻ! Cuộc đời nhiều chông gai và ác pháp, các bạn chưa từng trải thì các bạn hãy dè dặt cẩn thận, đừng chạy theo lòng ham muốn của mình mà ôm lấy khổ đau sẽ hối hận không kịp, Cháu T... trước khi chết, trong cơn quần quai đau nhức, cháu thì thào nói với người cha thân thương đang chăm nom mình: *“Con hối hận quá, đã làm cho ba mẹ khổ đau, đến giờ này quá muộn, ba mẹ hãy tha thứ cho con”*.

Dù người chưa hiểu biết về đạo đức làm người, thì không ai mà không biết thuốc phiện là một thứ độc dược? Người có kinh nghiệm về đời sống của cuộc đời nghe đến thuốc phiện là họ quá sợ hãi, như sợ một loài rắn độc. Thuốc phiện là một thứ độc dược dễ kích thích thần kinh, khiến cho những chàng thanh niên sức sống đang lên, đi vào đường tội lỗi.

Thuốc phiện kích thích thần kinh, ngấm dần vào từng thớ thịt, từ những chàng trai lực lưỡng da thịt hồng hào, đã trở thành những con người da đen mặt nám,

thân hình tiểu tụy, mình mẩy bần thiêu hôi hám, thường trộm cắp tiền bạc của cha mẹ hoặc của người khác để có tiền hút chích. Vì thế, trong xóm làng có năm, mười bạn trẻ nghiện ngập thì xóm làng bất an, khiến cho mọi người ăn không yên bữa, ngủ không ngon giấc. Thật là đau lòng khi nhìn con cháu của chúng ta mà không cầm được giọt nước mắt thương tâm.

Ai đã làm ra nông nổi này? Ai đã làm cho tuổi trẻ hư hoại như thế này? Thuốc phiện, rượu, thuốc lá đâu phải từ trên trời rơi xuống, mà chính do con người. Con người trồng và sản xuất ra thuốc phiện, rượu và thuốc lá, để rồi lại hại con người. Một tai hại ghê gớm.

Nếu chúng ta thống kê lại xem toàn cả đất nước Việt Nam của chúng ta có bao nhiêu gia đình, thì chúng tôi tin chắc rằng không có một gia đình nào thoát ra khỏi bốn loại độc dược này, không dính độc dược này thì cũng dính độc dược khác. Nhất là thuốc lá và rượu. Có nghĩa là không uống rượu thì cũng hút thuốc lá, thuốc lào, không hút thuốc lá, thuốc lào thì cũng uống rượu, có khi còn thêm hút thuốc phiện nữa. Nếu vô tình, các bạn không hiểu biết tai hại về rượu, thuốc lá, thuốc lào và thuốc phiện, và không hiểu biết về đạo đức làm người; không hiểu biết đức bi tâm thì các bạn sẽ hút thử cho biết mùi vị dục lạc thế gian, thì các bạn đã tự mắc bẫy của chúng. Khi đã mắc bẫy rồi thì các bạn như: “Cá cắn câu biết đâu mà gỡ, chim vào lồng biết thuở nào ra”. Nếu muốn gỡ ra được thì các bạn phải tốn biết bao nhiêu nước mắt và biết bao nhiêu công lao của mọi người thân và xã hội.

Trong xã hội loài người, có rất nhiều người nghiện ngập rượu, thuốc lá, thuốc lào, xì ke, ma túy, thuốc phiện, v.v... các bạn có nhìn thấy chẳng? Biết bao nhiêu người từ thiếu niên, thanh niên cho tới những cụ già vẫn bị những loại độc dược gây tác hại vào cơ thể, cuộc đời dờ sống, dờ chết. Thật là khổ đau vô cùng, không những bản thân họ khổ đau mà chính những người thân trong gia đình họ cũng rất khổ đau. Nước mắt của những người thân của họ đổ xuống, nhất là người mẹ đã khóc cho những đứa con mình nhiều lần. Có một bậc vĩ nhân nói rằng: **“Đời là khổ, nước mắt chúng sinh nhiều hơn nước biển”**. Đúng vậy, lời nói người ta tưởng chừng như sai, nhưng không ngờ quá đúng. Khổ không phải từ đâu đến, mà từ nơi ngu si của chúng ta. Chúng ta làm hại chúng ta mà không biết. Phải không hỡi các bạn?

Ai xúi dục các bạn hút thuốc lá, uống rượu, xì ke, ma túy, thuốc phiện, v.v...?

Kẻ xúi dục các bạn chính là tâm vô minh, tâm thiếu hiểu biết về đời sống đạo đức làm người. Tâm vô minh là gì các bạn?

Tâm vô minh là lòng ham muốn của các bạn. Bởi vì có sự ham muốn là có sự vô minh. Vô minh ở đâu là ham muốn ở đó, ham muốn làm tăng thêm vô

minh, vô minh làm tăng thêm ham muốn.

Để xác định cho mọi người hiểu rõ sự vô minh. Ví dụ: có một danh từ “Độc cư”[4] mà biết bao nhiêu nhà giảng sư dạy nghĩa của hai chữ này trong lúc chúng tôi còn là một học Tăng. Nên các giảng sư dạy như thế nào thì chúng tôi hiểu như thế nấy.

Hai chữ “Độc cư” mà có người giảng thành một tập sách, một cuộn băng, v.v... Nghe giảng sao thì chúng tôi tin vậy: Độc cư theo danh từ chữ Hán, có nghĩa là “sống cô đơn một mình”. Mãi đến sau này tu xong chúng tôi mới hiểu nghĩa độc cư.

Độc cư là một phương pháp tu hành của nhà Phật, đó là pháp môn phòng hộ sáu căn: mắt, tai, mũi, miệng, thân và ý, chứ không có nghĩa sống một mình như lời giảng dạy của các nhà học giả.

Cho nên, cái không hiểu mà giải thích như vậy là vô minh chồng lên một lớp vô minh nữa. Các bạn có hiểu câu nói này không? Câu nói này có nghĩa là cái không biết lại chồng lên cái không biết nữa, thì lại càng trở thành mù mịt. *“Biết thì thưa thốt, không biết thì dựa cột mà nghe”*.

Người “vô minh” mà chấp như mình là người “minh”, thì làm hại mình rất lớn. Phần đông mọi người trong thế gian là vậy. Bởi vì trong vô minh mà biết mình vô minh thì mình không làm hại mình. Còn không biết mình vô minh nên đã làm hại mình mà còn làm hại nhiều người khác nữa. Đức Thích Ca Mâu Ni dạy:

“Người ngu nghĩ mình ngu, Nhờ vậy thành có trí. Người ngu tưởng có trí, Thật xứng gọi chí ngu”

Con người sinh ra là một loài động vật thông minh hơn tất cả những loài động vật khác. Nhưng cái thông minh ấy chính là cái thông minh tai hại các bạn ạ! Cái thông minh ấy vẫn nằm trong cái vô minh tham vọng. Như chúng tôi đã vạch ra ở trên cho các bạn hiểu: chính các bạn đã tự làm hại các bạn bằng sự thông minh dục vọng, Cho nên các bạn mới nghiện thuốc lá, rượu, xì ke, ma túy, thuốc phiện, v.v... Các bạn có hiểu biết điều này chăng?

Cái thông minh của các bạn hiện giờ chưa phải là cái thông minh vô dục, mà là cái thông minh tham dục. Các bạn ạ!

Các bạn muốn chinh phục không gian, có nghĩa là các bạn muốn bay lên trời như loài chim. Các bạn suy tư mọi cách và chế tạo ra một loại dụng cụ dùng để bay.

Khi các bạn đã chinh phục được không gian bằng chiếc máy bay, lúc đó... các bạn thấy hài lòng và rất sung sướng. Phải không hỡi các bạn? Đó là cái thông minh tham dục của các bạn.

Nhưng các bạn quên rằng: cái thông minh tham dục của các bạn đang làm hại các bạn. Các bạn có biết không?

Đúng thế, **chắc chắn cái thông minh tham dục này sẽ đem đến cho bạn khổ và nhiều người khác khổ**. Chính vì vô minh tham vọng của loài người, người ta mới sử dụng chiếc máy bay của bạn chở bom đạn đi đánh chiếm nước khác, để làm bá chủ toàn cầu. Lúc bấy giờ, xương máu của con người đổ chảy ra trên mảnh đất hành tinh này.

Vậy ai làm hại con người? Các bạn hãy trả lời đi!!!

Những quả bom đầu tiên chế tạo ra là để bắn đá, làm đường lộ cho mọi người đi lại được dễ dàng. Những quả bom ấy trở lại giết con người cũng không mấy khó khăn. Phải không hỡi các bạn? Chiến tranh thế giới thứ I và thứ II, và gần đây, chiến tranh Việt Nam chúng ta đã chứng kiến bom đạn giết hại biết bao nhiêu anh chị em của chúng ta đã ngã xuống trên mảnh đất thân yêu này.

Bởi vậy, sự hiểu biết trong “minh dục vọng” là một tai hại rất lớn cho loài người. **Nếu muốn quân bình sự sống trên hành tinh này, thì phải trang bị cho loài người một sự hiểu biết “minh vô dục”**. Nhờ có sự hiểu biết minh vô dục sẽ quân bình được minh tham dục, có nghĩa là đạo đức nhân bản nhân quả sẽ hợp tác cùng khoa học kỹ nghệ an định được sự sống của con người và muôn vật trên hành tinh này.

Nếu chỉ có khoa học và công nghệ thì con người và muôn vật sẽ bị huỷ diệt; còn nếu chỉ có đạo đức nhân bản - nhân quả thì cuộc sống về vật chất của con người không được phát triển, và bởi vậy mà lạc hậu.

Cho nên, đạo đức nhân bản, khoa học và công nghệ phải được trang bị cho loài người đầy đủ, thì thế giới sẽ hoà bình, chiến tranh chấm dứt, không có nước lớn ăn hiếp nước nhỏ; người mạnh ăn hiếp người yếu, v.v...

Đức bi tâm đó là những hành động đạo đức nhân bản - nhân quả để mọi người hiểu rõ mà tránh đi những hành động tự làm khổ mình, tức là những hành động vô đạo đức, thiếu sự yêu thương.

Kính thưa các bạn! Hôm nay các bạn đã hiểu rõ thuốc lá, rượu, xì ke, ma túy, thuốc phiện, v.v... là những thứ độc hại làm cho các bạn đau khổ rất nhiều, và cướp đi biết bao nhiêu những người bạn thân yêu của chúng ta: các chú, các bác, các anh, chị em thân thương của chúng ta, chúng đã cướp đi trong lúc tuổi

họ còn xuân xanh.

Vừa rồi, chúng tôi có đến chia buồn với một người bạn. Có một người con tuổi chừng 20 mới bị ma túy đã cướp mất đi. Thật là đau lòng! Người cha và mẹ của cháu đã nức nở đưa cháu đến nơi an nghỉ cuối cùng, với bao nhiêu nước mắt sầu khổ.

Trước cảnh thương tâm này, chúng tôi khuyên các cháu đừng hút thuốc lá, rượu, xì ke, ma túy, thuốc phiện, v.v.. Hãy thương mình các cháu ạ! Đừng hại mình và đừng làm khổ những người thân thương của các cháu nữa. Đời là một chuỗi ngày đau khổ! Các cháu đừng gây thêm sự đau khổ cho họ nữa. Hãy đứng lên mạnh dạn diệt lòng tham dục thuốc lá, rượu, xì ke, ma túy, thuốc phiện. Cha mẹ, vợ con, anh chị em của các cháu đang khổ lắm, vì còn phải vật lộn với cuộc sống miếng cơm manh áo, mà còn khổ thêm vì con cái, vì phải gánh mang các cháu nghiện ngập thì họ làm sao sống được nữa.

Ước vọng của chúng tôi khi viết những lời này, là mong các bạn trẻ từ bỏ, xa lìa những thứ dục lạc độc hại này. Nó đã chiếm hơn 80% người nghiện rượu, thuốc lá và thuốc phiện trên hành tinh này.

Muốn đình chỉ những loại độc dược này không phải khó, chỉ có những nhà lãnh đạo quốc gia ra lệnh cấm triệt để rượu, thuốc lá, xì ke, ma túy, thuốc phiện thì ngay tức khắc không còn thấy người nghiện ngập nữa.

Theo chúng tôi nhận xét: “Đốt pháo” cũng là một tục lệ truyền thống lâu đời. Thế mà Đảng và Nhà nước ra lệnh cấm đốt pháo, thì trong những ngày Tết, ngày lễ, ngày ma chay, ngày cưới hỏi đều vắng bật không còn tiếng pháo nổ. Nhà nước cấm đốt pháo đã tiết kiệm một số tiền rất lớn cho nhân dân, tránh khỏi những vụ hoả hoạn, những tai nạn do cấm pháo đốt gây ra, và bài trừ được những chất độc hại do pháo nổ làm ô nhiễm môi trường. Môi trường sống được trong sạch, không bị ô nhiễm nữa. Số người bị tai nạn chết do pháo hằng năm đã chấm dứt.

Nếu các nước trên hành tinh này muốn không còn trộm, cướp, du côn, du đảng, gái mại dâm, cờ gian, bạc lận, nạn ăn đứt lót, hối lộ, v.v... thì phải đình chỉ rượu, thuốc lá, thuốc lào, xì ke, ma túy, thuốc phiện. Ra lệnh cấm sản xuất nghiêm ngặt như lệnh cấm đốt pháo, thì chúng tôi tin rằng: đất nước này và cả thế giới sẽ bình an, trộm cướp sẽ không còn, nạn tiêu cực ăn đứt lót không có.

Bởi vậy, rượu, thuốc lá, thuốc phiện, v.v... là những tên giặc lớn của loài người. Nếu loài người không thấy chúng là giặc, mà thấy chúng là bạn, thì thế gian này không bao giờ được bình an và con người mãi mãi sống trong khổ đau.

Nếu cuốn sách này đến tay của các bạn, mà các bạn đang cố gắng khắc phục những cơn nghiện ngập của mình, bằng một nghị lực kiên cường, thì lúc bấy giờ chúng tôi đang ở bên các bạn, chia sẻ sự khó khăn, khổ đau của bạn với một tâm thành thiết tha, trợ giúp các bạn sẽ vượt qua một cách an lành và bình an. Khi cai nghiện các bạn gọi chúng tôi nhé!

(Còn tiếp) Tác giả: **Trưởng lão Thích Thông Lạc** Trích sách: **Đạo Đức Làm Người (Tập 2) - NXB Tôn giáo** *** Ghi chú: [3] LBT: Cuốn sách này được Thầy viết năm 2003 [4] Mượn hai chữ độc cư để chỉ cho sự vô minh của con người, không hiểu mà cứ ngỡ mình hiểu. Chính sự ngu si này làm hại mình, làm hại người, mang đến sự khổ đau cho nhau.